

HASAN PİR

ANALİZ

Hasan Pir'in köşe yazısı

İnsanı diğer canlılardan ayıran önemli özelliklerden biri de **“idrak”** sahibi olmasıdır. İdrak, insana has bir algılama hususiyetidir.

Görme özelliğine sahip canlıların dış âlemdeki objelere bakışıyla, insanın bakışı arasında çok fazla fiziksel bir farklılık yoktur. Çünkü görme fiilindeki fiziksel reaksiyonlar her canlıda hemen hemen aynıdır. Ama **“idrak”** dediğimiz, tamamen akılla ilgili bir işlevin insanda var olmasıyla objeye bakış birden değişik anlam kazanmaktadır.

İnsanın görmesi ve bakması, akıl ve idrakle yeni bir boyut kazanır. İnsan haricindeki varlıklar sadece baktıklarını gördükleri halde, insan baktığının arkasını da görme özelliğine sahiptir ki, bu özelliği **“akıl görmesi”** diyerek genellemek mümkündür.

Göz, bir binayı görürken, akıl hemen devreye girerek gözün görmediği, o binanın mimarını ve ustasını insana düşündürmeye ve sorgulatmaya başlar.

Göz, bir kitabın yazılarını incelerken, akıl hemen devreye girerek, o kitabın yazarını aramaya ve düşündürmeye başlar. Göz, bir tabloyu incelerken, akıl hemen devreye girerek o tabloyu yapan sanatkârın imzasını aramaya başlar.

Göz, basit bir iğneyi görür, akıl ise o iğnenin bir ustasının var olduğunu insana düşündürmeye başlar.

Göz, tabiata baktığında yaratılan binlerce varlığı görür. Akıl ise bu varlıkların tesadüfen var olamayacaklarını, bunları yaratan bir yaratıcının var olması gerektiğini düşünerek, İnsanı Allah'a götürür.

Bu nedenledir ki, **“vücut gözü sanatı görüp de akıl gözü o sanatın sanatkârını görmezse çok garip olur.”**

Sahibine yorum yaptıran, hayrette bırakan, üzüntü veren, sevinç veren akıl görmesidir ki bu görmeyi de insanda organize eden öz **“ruh”**tur. Yani göz bakar ama gören ruhtur. Ruh bu âlemi göz penceresi ile seyreder.

Madem ki; “her eser” sahibini gösteren ve tanıtan bir delildir, bir ispattır. O zaman kâinatta gözümüz önündeki canlı ve cansız bütün varlıklar da onları yaratan Allah’ın varlığının birer delili ve birer ispatıdırlar.

İşte; akıl gözünün en önemli görevi kâinatın bir yaratıcısı olduğu gerçeğini görmesidir. Kâinatın yaratıcısı olan Allah’ı gören akıl gözü, sahibindeki idraki de zorlayarak Allah’ı öğrenme ve Allah’ın insanı yaratma gayelerini anlama gayretinde olacaktır.

İşte Ruh; beden gözünün gördüğünü akıl gözü ile yorumlayıp idrak ve şuuru harekete geçirince insanın önüne serilen sayısız deliller insanı Allah’a imana götürür. Ve bu iman ve teslimiyetle insan işte o zaman “**kul**” olur. Kul olan insan, Allah’ı tanıma gayretine girer. Allah’ı tanıma gayretinin de önünde iki önemli anahtar vardır; birisi Allah’ın kitabı Kur’an-ı Kerim, diğeri de ise Allah’ın elçisi Hz. Muhammed’dır. (s.a.v)

Cenab-ı Allah bizi kendisine hakiki kul, Peygamberi Hz.Muhammed’e hakiki ümmet ve Kur’an’a hakiki talebe eylesin. Amin.

Güzel günler dileğiyle.